Lieta Nr.A42818009;
A00676-11/5

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2011.gada 1.jūnijā

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese I.Juhņeviča,

piedaloties pieteicējam *J.K.*, viņa pārstāvei *S.K.* un atbildētājas – Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes – Valsts ieņēmumu dienesta pārstāvei *I.M.*,

atklātā tiesas sēdē, izskatot administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *J.K.* pieteikuma par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora 2009.gada 25.maija lēmuma Nr.19.1/11377 atcelšanu daļā par *J.K.* papildu nomaksai budžetā noteikto iedzīvotāju ienākuma nodokli Ls 4 977,04, soda naudu Ls 2 488,52 un nokavējuma naudu Ls 1 415,09 apmērā, kā arī samazināto no budžeta atmaksājamo iedzīvotāju ienākuma nodokli par Ls 1,85 un aprēķināto soda naudu Ls 0,93.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk - VID) Rīgas reģionālā iestāde no 2008.gada 27.augusta līdz 24.novembrim veica *J.K.* (turpmāk - pieteicējs) iedzīvotāju ienākuma nodokļa (turpmāk - IIN) pārbaudi par 2005. un 2006.gadu.

Ar VID Rīgas reģionālās iestādes Audita pārvaldes 10.audita daļas priekšnieces 2008.gada 24.novembra lēmumu Nr.4.2.10/49 pieteicējam papildus nomaksai budžetā aprēķināti Ls 304 964,16 (no tiem IIN Ls 174 312,75, nokavējuma nauda Ls 43 495,04 un soda nauda Ls 87 156,37) un samazināts no budžeta atmaksājamais IIN par Ls 1,85 un aprēķināta soda nauda Ls 0,93.

[2] Nepiekrītot 2008.gada 24.novembra lēmumam pieteicējs to apstrīdēja VID Rīgas reģionālās iestādes direktoram, kurš ar 2009.gada 21.janvāra lēmumu Nr.1.3/2140 atstāja to negrozītu.

[3] Nepiekrītot 2009.gada 21.janvāra lēmumam pieteicējs to apstrīdēja VID ģenerāldirektoram, kurš ar 2009.gada 25.maija lēmumu Nr.19.1/11377 (turpmāk – Lēmums) atstāja to negrozītu daļā par papildu nomaksai budžetā noteikto iedzīvotāju ienākuma nodokli Ls 4 977,04, soda naudu Ls 2 488,52 un nokavējuma naudu Ls 1 415,09, kā arī samazināto no budžeta atmaksājamo iedzīvotāju ienākuma nodokli par Ls 1,85 un aprēķināto soda naudu Ls 0,93. Pārējā daļā 2009.gada 21.janvāra lēmums atcelts.

Lēmumā norādīts, ka saskaņā ar pārbaudes materiāliem pieteicējs no 2003. līdz 2007.gadam pārdevis 14 nekustamos īpašumus, bet iegādājies - 5. Pieteicēja 2005. un 2006.gada ienākumu deklarācijās ienākumi no nekustamo īpašumu pārdošanas deklarēti kā ar IIN neapliekami.

Pieteicēja gūtie ienākumi no nekustamo īpašumu */adrese/* un */adrese/* pārdošanas 2005. un 2006.gadā ir saimnieciskās darbības gūtais ienākums. Šos

īpašumus pieteicējs neizmantoja savām vajadzībām. Pieteicēja gūtie ieņēmumi no šo īpašumu pārdošanas 2005. un 2006.gadā attiecīgi bija Ls 4000 un Ls 16 000. Atrēķinot izdevumus, kas attiecināmi uz gūtajiem ienākumiem – attiecīgi Ls 73,59 (2005.gadā) un Ls 65,99 (2006.gadā), ar IIN apliekamais ienākums no saimnieciskās darbības 2005.gadā ir Ls 3926,41, bet 2006.gadā – Ls 15 934,01.

Ievērojot likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 31.^{3}panta pirmo daļu, likuma „Par nodokļiem un nodevām" 29.panta otro daļu, 32.panta pirmo un trešo daļu, 32.^{3}panta pirmo un trešo daļu pieteicējam par 2005.gadu papildu nomaksai budžetā aprēķināts IIN Ls 979,75, soda nauda Ls 489,87 un nokavējuma nauda Ls 421,79, kā arī samazināts no budžeta atmaksājamais IIN par Ls 1,85 un aprēķināta soda nauda Ls 0,93. Savukārt par 2006.gadu, ņemot vērā pārējos saimnieciskās darbības ienākumus, algotā darbā gūtos ienākumus, attaisnotos izdevumus, neapliekamo minimumu, atvieglojumus par apgādājamajiem un avansā samaksāto nodokli, pieteicējam papildu nomaksai budžetā noteikts IIN Ls 3997,29, soda nauda Ls 1998,65 un nokavējuma nauda Ls 993,3.

[4] 2009.gada 11.jūnijā pēc pieteicēja pieteikuma Administratīvajā rajona tiesā ierosināta administratīvā lieta par Lēmuma atcelšanu daļā par papildu nomaksai budžetā noteikto IIN Ls 4 977,04, soda naudu Ls 2 488,52 un nokavējuma naudu Ls 1 415,09, kā arī samazināto no budžeta atmaksājamo IIN par Ls 1,85 un aprēķināto soda naudu Ls 0,93. Pieteikums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[4.1] 2005.gadā pārdoto īpašumu pieteicējs ieguva ar dāvinājumu 1996.gadā un līdz pārdošanai to izmantoja personiskām vajadzībām. Šis gada laikā veiktais darījums pretēji Lēmumā secinātajam neliecina par sistemātiskumu vai atkārtotību, jo sistemātiskums nozīmē vienveidīgas darbības atkārtotību. Tātad, vismaz divas secīgas darbības. Tāpat pieteicējs to nav ieguvis ar nolūku pārdot. Īpašums iegūts ar dāvinājumu, kam nebija atlīdzības raksturs. Lēmumā izdarītais secinājums ir bez pamatojuma, par kādiem reāli sniegtiem pakalpojumiem pieteicējs kā atlīdzību ieguvis uzdāvināto īpašumu, kā arī nav ievēroti dāvinātāja paskaidrojumi. Likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 9.panta pirmās daļas 19.punkta „a" apakšpunkta izpratnē pieteicējs nav iegādājies īpašumu un viņam nebija ar īpašuma tirdzniecību saistītu mērķu. Uz pieteicēju neattiecās arī minētā panta daļas „c" apakšpunkts, jo īpašums bija pieteicēja īpašumā deviņus gadus. Uz pieteicēju attiecās minētā likuma 9.panta 19.punkts, kas noteic, ka ienākumi no sava īpašuma atsavināšanas netiek aplikti ar IIN.

Nepareizi piemērots likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 11.pants, jo pieteicējs neveica saimniecisko darbību, bet sava īpašuma pārdošanu.

[4.2] Lēmumā nav pamatots, kādēļ 2006.gadā pārdotais īpašums ir sistemātiska, saimnieciska darbība par atlīdzību. Pieteicējs šo īpašu saņēma kā dāvinājumu 1996.gadā un 10 gadus izmantoja savām personiskām vajadzībām, t.sk., atpūtai, vīnogulāju un augļu koku audzēšanai. Pieteicēja mērķis nebija to pārdot tālāk vai veikt saimniecisko darbību. Īpašuma pārdošanai bija gadījuma raksturs. Uz pieteicēju neattiecās likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 9.panta pirmās daļas 19.punkta „a" un „c" apakšpunkts, bet minētā likuma 9.panta 19.punkts, kas noteic, ka ienākumi no sava īpašuma atsavināšanas netiek aplikti ar IIN. Bez tam 2007.gada 17.maija grozījumi minētajā likumā norāda, ka līdz grozījumiem fiziskajai personai piederoša nekustamā īpašuma pārdošana bija ar IIN neapliekams darījums. Pretējā gadījumā nebūtu grozījumi, ar kuriem paredzēts, ka pie ar nodokli apliekamajiem ienākumiem

tiek pieskaitīta nekustamā īpašuma atsavināšana, kas savukārt tiek izslēgta no apliekamajiem ienākumiem.

[4.3] Auditā un Lēmumā vērtētas pieteicēja darbības 2003. un 2004.gadā, kas neietilpst audita periodā un kuri uz auditu neattiecās. Tiesību normas pieļauj audita veikšanu tikai par pēdējām trīs taksācijas periodiem. Pārkāpta likuma „Par nodokļiem un nodevām" 23.panta pirmā daļa, privātpersonas tiesību ievērošanas un tiesiskuma princips.

[5] 2009.gada 3.jūlijā Administratīvajā rajona tiesā saņemts atbildētājas paskaidrojums. VID pieteikumu neatzīst, norādot, ka dāvinājums nav saņemts apdāvinātā un dāvinātāja personisku attiecību rezultātā, bet gan par pieteicēja sniegtajiem pakalpojumiem. Līdz ar to dāvinājums pielīdzināms nekustamā īpašuma iegādei.

Pieteicējs nekustamo īpašumu pārdošanu ir veicis jau sākot no 2003.gada. Tādējādi pamatoti secināts, kā pārdodot nekustamos īpašumus 2005. un 2006.gadā pieteicējs veicis saimniecisko darbību. Šos īpašumus pieteicējs nelietoja personiskām vajadzībām, jo to ieguvēji paskaidrojumos noliedz, ka zemes gabaliem būtu veikti kādi uzlabojumi. To apliecina arī pieteicēja paskaidrojumi, ka viņš nekustamajā īpašumā gribējis uzbūvēt privātmāju, kādēļ tika saņemta zemes transformācijas atļauja. Lai nodrošinātu gāzes vada ievilkšanai nepieciešamo abonentu skaitu, nekustamais īpašums tika sadalīts vairākos zemes gabalos.

Likuma „Par nodokļiem un nodevām" 23.panta pirmā daļa neierobežo iestādes tiesības iegūt informāciju par darījumiem, kas veikti ārpus auditējamā perioda. Trīs gadu ierobežojums attiecās tikai uz iestādes tiesībām noteikt vai precizēt nodokļu un informatīvo deklarāciju sastāvdaļas norādāmās summas, apliekamos ienākumus un nodokļu aprēķinus.

[6] Tiesas sēdē pieteicējs uzturēja pieteikumā ietverto prasījumu, balstoties uz pieteikumā minētajiem argumentiem. Papildus pieteicēja pārstāve tiesas sēdē vērsa uzmanību uz Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta nolēmumiem, kur līdzīgās lietās analoģiska personu darbība netiek uzskatīta par saimniecisko darbību, līdz ar to personām nav pienākums maksāt IIN.

Pieteicēja pārstāve paskaidroja, ka dāvinājuma aktā norādīts, ka dāvināts par sniegtajiem pakalpojumiem, jo dāvinājuma līguma slēgšanas brīdī, jurists paskaidroja, ka, ierakstot šādu frāzi, dāvinājuma līgums ir grūtāk apstrīdams. Nekādi pakalpojumi netika sniegti.

Dāvinājuma līguma gadījumā, persona nav neko iegādājusies, līdz ar to, viņai nav bijis mērķis nodarboties ar saimniecisko darbību. Pats pieteicējs sniedz paskaidrojumu par to, ka ar viņu dāvinātāju saistīja ilgstošas ciešas personiskas attiecības.

[7] Atbildētājas pusē pieaicinātās iestādes pārstāve tiesas sēdē pieteikumu neatzina, balstoties uz Lēmumā minētajiem argumentiem. Papildus paskaidroja, ka ar IIN nav apliekami ienākumi tikai no tāda nekustamā īpašuma pārdošanas, kas atzīstams par „savu īpašumu". „Savs īpašums" ir tāds īpašums, kas nav „prece" likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 1.panta otrās daļas 1.punkta izpratnē, proti, kas nav tirgošanās objekts.

Ienākuma nodokļa sistēmas ietvaros ar saimniecisko darbību tiek saprasts jebkāda darbība, kas vērsta uz preču ražošanu, darbu izpildi, tirdzniecību un pakalpojumu sniegšanu par atlīdzību, proti, darbība, kuras veikšanas mērķis ir peļņas gūšana, atlīdzības saņemšana. Minētais saimnieciskās darbības definējums darbības

atzīšanai par saimniecisko darbību neprasa konstatēt, citas saimniecisko darbību identificējošas pazīmes. Pieteicēja mērķis nav bijis izmantot īpašumu personiskajām vajadzībām.

Konkrētajā lietā nav piemērojamas Augstākās tiesas Senāta spriedumos izteiktās atziņas par tiesību normu piemērošanu, jo atšķiras apstākļi.

Motīvu daļa

[8] Tiesa, noklausoties procesa dalībnieku tiesas sēdē sniegtos paskaidrojumus un izvērtējot tos kopsakarā ar lietas apstākļiem un lietā esošajiem pierādījumiem, secina, ka pieteikums ir apmierināms.

[9] Tiesa konstatē turpmāk minētos lietas apstākļus.

[9.1] Atbilstoši 1996.gada 13.augusta dāvinājuma aktam *I.K.* dāvina pieteicējam par viņa sniegtajiem pakalpojumiem nekustamo īpašumu „*/Nosaukums/*", Tīnūžu pagastā, Ogres rajonā, 16,97 ha platībā *(lietas 90.-91.lapa).*

[9.2] 2002.gadā no nekustamā īpašuma „*/Nosaukums/*" atdalīti 17 zemes gabali, katram atdalītajam gabalam piešķirot jaunu zemesgrāmatas nodalījumu un kadastra numuru. (*lietas 27., 28. un 79.lapa).*

[9.3] 2005.gadā pieteicējs pārdeva nekustamo īpašumu */adrese/* fiziskai personai *D.J.* par Ls 4000 (*lietas 37. un 88.lapa).*

[9.4] 2006.gadā pieteicējs pārdeva nekustamo īpašumu */adrese/*, Ikšķilē, Ogres rajonā fiziskai personai *M.K.* par Ls 16000 (*lietas 44. un 86.lapa).*

[9.5] VID Rīgas reģionālā iestāde no 2008.gada 27.augusta līdz 24.novembrim pieteicējam veica IIN auditu par 2005. un 2006.gadu *(lietas 24.-48.lapa).*

[9.6] Audita rezultātā ar VID Rīgas reģionālās iestādes Audita pārvaldes 10.audita daļas priekšnieces 2008.gada 24.novembra lēmumu Nr.4.2.10/49 pieteicējam papildus nomaksai budžetā aprēķināti Ls 304 964,16 (no tiem IIN Ls 174 312,75, nokavējuma nauda Ls 43 495,04 un soda nauda Ls 87 156,37) un samazināts no budžeta atmaksājamais IIN par Ls 1,85 un aprēķināta soda nauda Ls 0,93 *(lietas 49.-51.lapa).*

[9.7] Pieteicējs VID Rīgas reģionālās iestādes Audita pārvaldes 10.audita daļas priekšnieces 2008.gada 24.novembra lēmumu apstrīdēja VID Rīgas reģionālās iestādes direktoram un VID Rīgas reģionālās iestādes direktora lēmumu apstrīdēja VID ģenerāldirektoram.

[9.8] VID ar Lēmumu atstāja negrozītu VID Rīgas reģionālās iestādes direktora lēmumu daļā par papildu nomaksai budžetā noteikto IIN Ls 4 977,04, soda naudu Ls 2 488,52 un nokavējuma naudu Ls 1 415,09, kā arī samazināto no budžeta atmaksājamo IIN par Ls 1,85 un aprēķināto soda naudu Ls 0,93, sakarā ar to, ka pieteicējs 2005. un 2006.gadā veica saimniecisko darbību, pārdodot nekustamos īpašumus */adrese/* un */adrese/*. *(lietas 10.-16.lapa).*

[10] Tiesa konstatē, ka lietā nav strīda, ka pieteicējs 2005. un 2006.gadā pārdeva attiecīgos nekustamos īpašumus. Lietā ir strīds par to, vai minēto nekustamo īpašumu pārdošana ir saimnieciskā darbība un vai ienākums no tās iekļaujams ar IIN apliekamajā ienākumā.

Pieteicējs uzskata, ka saimniecisko darbību ar nekustamajiem īpašumiem nav veicis un ka nekustamā īpašuma pārdošanas gadījumā ir jāpiemēro likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 9.panta pirmās daļas 19.punkts, kas noteic, ka ar

nodokli netiek aplikti ienākumi no sava īpašuma pārdošanas. Attiecībā uz pieteicēju neizpildās likuma 9.panta pirmās daļas 19.punkta „c" apakšpunktā noteiktais izņēmums, jo minētie nekustamie īpašumi ir bijuši pieteicēja īpašumā vairāk par 12 mēnešiem.

Savukārt VID uzskata, ka pieteicēja gadījumā likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 9.panta pirmās daļas 19.punkta „c" apakšpunkts nav piemērojams, jo pieteicēja darbības ir uzskatāmas par saimniecisko darbību likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 11.panta pirmās prim daļas izpratnē.

[11] Pārbaudot, vai VID pamatoti pieteicējam aprēķinājis un papildus nomaksai budžetā noteicis IIN, kā arī nokavējuma naudu un soda naudu, tiesa konstatē turpmāk minēto.

Likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" (turpmāk – Likums) 9.panta pirmās daļas 19.punkta „c" apakšpunkts (*redakcijā, kāda bija spēkā auditējamā periodā*) noteica, ka gada apliekamajā ienākumā netiek ietverti un ar nodokli netiek aplikti ienākumi no sava īpašuma pārdošanas, izņemot ienākumu no tāda nekustamā īpašuma pārdošanas, kas ir bijis personas īpašumā mazāk par 12 mēnešiem.

Interpretējot minēto tiesību normu, Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments (turpmāk – Senāts) secinājis (*sk. Senāta 2010.gada 3.decembra sprieduma lietā SKA-526/2010 12.-17.punktu*), ka Likuma 9.panta pirmās daļas 19.punkta „c" apakšpunkts tulkojams tā, ka, arī pārdodot vairākus nekustamos īpašumus, kuri bijuši personas īpašumā ilgāk kā 12 mēnešus, gūtais ienākums nav apliekams ar iedzīvotāju ienākumu nodokli. Minēto secinājumu Senāts izdarījis, ievērojot šādus apsvērumus, kurus tiesa ņem vērā, izšķirot konkrēto strīdu:

1) Likuma 9.panta pirmās daļas 19.punkta „c" apakšpunkts tieši nenoteic, vai vairāku nekustamo īpašumu, kuri bijuši personas īpašumā ilgāk par 12 mēnešiem, pārdošanas rezultātā gūtie ienākumi ir ietverami gada apliekamajā ienākumā;

2) mantas pārdošanai (Likuma 9.panta pirmās daļas 19.punkta „a" apakšpunkts) likumdevējs ir noteicis ienākumu aplikšanas ar nodokli kritēriju, t.i., jāvērtē, cik regulāri, kādā apjomā tiek pārdota manta un kāda ir darījumu ekonomiskā būtība;

3) starp mantas un nekustamā īpašuma atsavināšanu ir paša likumdevēja ieviesta atšķirība.

Pirmkārt, likumdevējs ir izdalījis atsevišķi nekustamo īpašumu kā vienu no mantas veidiem, paredzot atsevišķu regulējumu ienākumu aplikšanai ar nodokli.

Otrkārt, ienākuma no nekustamā īpašuma pārdošanas aplikšanu ar nodokli likumdevējs ir darījis atkarīgu tikai no viena kritērija, cik ilgi nekustamais īpašums ir bijis personas īpašumā. Likuma 9.panta pirmās daļas 19.punkta „c" apakšpunktā minētais 12 mēnešu termiņš ir regularitātes kritērijs. Ja nekustamais īpašums tiek pārdots šā termiņa laikā, tad ienākums ir apliekams ar nodokli, ja pārdots vēlāk (jeb retāk), tad nav apliekams ar nodokli. Ja tiek pārdoti vairāki nekustamie īpašumi, kuri bijuši vienas personas īpašumā ilgāk par 12 mēnešiem, tad arī ienākumu neapliek ar nodokli. Ar 12 mēnešu termiņu likumdevējs mēģinājis novilkt robežšķirtni starp tirdzniecības (saimniecisko) darbību ar nekustamajiem īpašumiem un „sava īpašuma" atsavināšanu. Likumdevēja ieskatā, ja reiz nekustamais īpašums nav pārdots gada laikā, tas kļūst par „savu īpašumu".

4) Likuma 9.panta pirmās daļas 19.punkta „c" apakšpunkts nav saistāms ar Likuma 11.panta $1.^{1}$daļu, kas definē saimnieciskās darbības jēdzienu, jo Likuma 9.pants noteic, kuru ienākumu veidi netiek iekļauti gada apliekamajā ienākumā. Ja pats

ienākuma veids jau netiek iekļauts gada apliekamajā ienākumā, tad nav nozīmes darbības sistemātiskumam un atlīdzības raksturam. Vienīgais izņēmums ir attiecībā uz mantas (preču) pārdošanu (11.panta otrās daļas 1.punkts).

Konkrētajā gadījumā pieteicējs 2005. un 2006.gadā atsavināja nekustamos īpašumus */adrese/* un */adrese/*. Lietā nav strīda par to, ka minētie zemes gabali, bija pieteicēja īpašumā vairāk par 12 mēnešiem, proti, 2002.gadā atdalīti no 1996.gadā pieteicējam uzdāvinātā zemes gabala (sk. audita pārskatu, *lietas 37. - 38., 43.-44.lapa)*.

Ņemot vērā iepriekš norādītos apsvērumus par tiesību normu interpretāciju un lietas faktiskos apstākļus, tiesa secina, ka izskatāmajā lietā bija piemērojams Likuma 9.panta pirmās daļas 19.punkta „c" apakšpunkts redakcijā, kas bija spēkā līdz 2007.gada 11.jūnijam.

Ievērojot Senāta paustās atziņas par privātpersonas darbību vērtēšanu nekustamā īpašuma tirdzniecības jomā, nepastāv nepieciešamība vērtēt to, vai pieteicēja veikto darījumu pazīmes norāda uz saimnieciskās darbības raksturu.

Senāts ir atzinis, ka Senāta kopsēdes sprieduma atziņa kā interpretējama tiesību norma nav vispārsaistoša tiesību norma, taču, ievērojot Senāta institucionālo rangu, Senāta kopsēdē taisītu spriedumu vietu pārējo tiesas nolēmumu vidū un Senāta spriedumu autoritatīvo pārliecināšanas spēku, zemākas instances tiesai ir jābūt nopietniem argumentiem, lai no Senāta kopsēdes spriedumā sniegtās atziņas atkāptos (*sk. Senāta 2011.gada 8.februāra lēmuma SKA–368/2011 5.punktu).* VID nav norādījis, kā arī tiesa izskatāmajā lietā nesaskata kādus būtiski atšķirīgus apstākļus un apsvērumus, no kuriem izrietētu citādāka Likuma 9.panta pirmās daļas 19.punkta „c" apakšpunkta interpretācija, lai atkāptos no Senāta kopsēdes spriedumā sniegtās atziņas par šādu darījumu neaplikšanu ar IIN.

Tādējādi tiesa atzīst, ka ienākumi, kurus pieteicējs guvis, atsavinot nekustamos īpašumus, kuri bijuši viņa īpašumā vairāk par 12 mēnešiem, nav iekļaujami ar IIN apliekamajā ienākumā. Secīgi no šā ienākuma nav maksājams IIN Ls 4977,04 apmērā.

Pieteicējam saskaņā ar likuma „Par nodokļiem un nodevām" 29.panta otro daļu, 32.panta pirmo un trešo daļu un 32.^{3}panta pirmo aprēķināta nokavējuma nauda Ls 1415,09, soda nauda Ls 2488,52, kā arī par 2005.gadu samazināts no budžeta atmaksājamais IIN par Ls 1,85 un aprēķināta saoda nauda Ls 0,93.

Kā izriet no minētajām likuma „Par nodokļiem un nodevām" normām, nokavējuma naudas aprēķināšanas pamats ir laikā nenomaksāts nodokļa pamatparāds. Tā kā konkrētajā gadījumā pieteicējai nebija jāmaksā IIN, tad nav pamata aprēķināt un maksāt arī nokavējuma naudu. Līdzīgi secinājumi izdarāmi arī attiecībā uz soda naudu. Tā kā konkrētajā gadījumā pieteicējam nav jāmaksā budžetā IIN, tad nav arī pamata aprēķināt un maksāt soda naudu.

Ievērojot minēto tiesa arī atzīst, ka atbildētāja nepamatoti aprēķināja soda naudu un nokavējuma naudu attiecībā uz konkrētajiem pieteicēja darījumiem – nekustamo īpašumu pārdošanu. Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka Lēmums daļā par papildu nomaksai budžetā noteikto IIN Ls 4977,04 apmērā, ar to saistīto soda naudu Ls 2488,52 un nokavējuma naudu Ls 1415,09, kā arī par 2005.gada samazināto IIN par Ls 1,85 un par to aprēķināto soda naudu Ls 0,93, ir atceļams, bet pieteicēja pieteikums ir apmierināms.

[12] Atbilstoši Administratīvā procesa likuma 126.panta pirmajai daļai, ja pieteikums pilnībā vai daļēji apmierināts, tiesa piespriež no atbildētājas par labu pieteicējam viņa samaksāto valsts nodevu.

Tiesa konstatē, ka par pieteikumu par lietas ierosināšanu Administratīvajā rajona tiesā ir samaksāta valsts nodeva 20 latu apmērā *(lietas 17., 18.lapa)*.

Ņemot vērā, ka pieteicēja pieteikums ir apmierināts, tad no atbildētājas par labu pieteicējam ir piespriežama samaksātā valsts nodeva.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 126.panta pirmo daļu, 246.-251.pantu, 253.panta pirmo daļu, 289.-290.pantu un 291.panta pirmo daļu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

Apmierināt *J.K.* pieteikumu.

Atcelt Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora 2009.gada 25.maija lēmumu Nr.19.1/11377 daļā par *J.K.* papildu nomaksai budžetā noteikto iedzīvotāju ienākuma nodokli Ls 4 977,04, soda naudu Ls 2 488,52 un nokavējuma naudu Ls 1 415,09 apmērā, kā arī samazināto no budžeta atmaksājamo iedzīvotāju ienākuma nodokli par Ls 1,85 un aprēķināto soda naudu Ls 0,93 apmērā no tā izdošanas dienas.

Uzlikt pienākumu Latvijas Republikai atlīdzināt *J.K.* viņa samaksāto valsts nodevu Ls 20 (divdesmit lati) apmērā.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Spriedums sastādīts 2011.gada 1.jūnijā.

Tiesnese I.Juhņeviča